

Legij Societis Jesu Ingolstadt a^o 160

Hist. eccl.

3270

40

H.

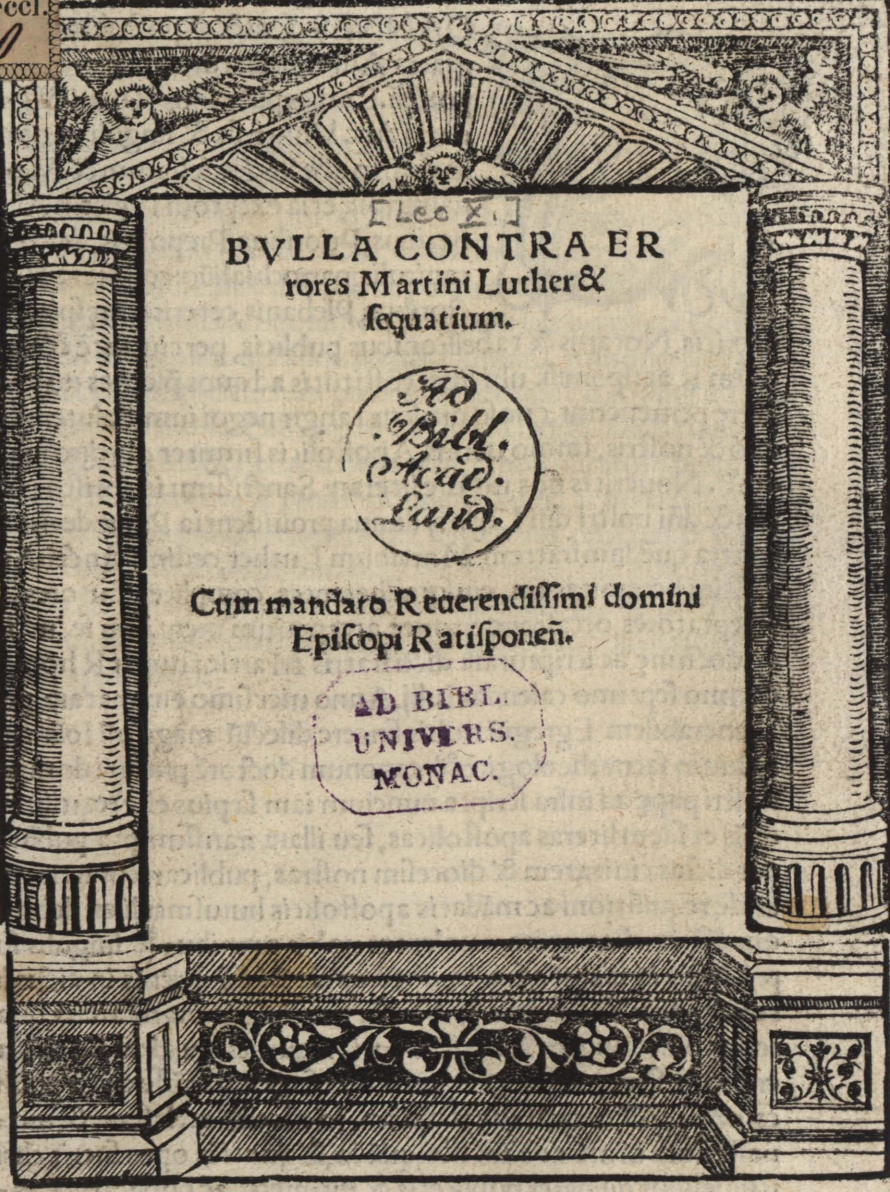
eccl.

3270

=

Ann.

76

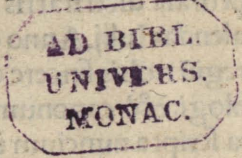

[Leo X.]

BVLLA CONTRA ER
rores Martini Luther &
seguatium.

Cum mandato Reverendissimi domini
Episcopi Ratisponen.

Reffo

IOANNES Dei & Apostolicæ sedis
gratia Administrator ecclesiæ Ratis-
ponen. Comes palatinus Rheni & Ba-
uariæ dux. Vniuersis & singulis nobis
in christo dilectis Ecclesiarum & Mo-
nasteriorum et iam exceptorum Prelatis, Ab-
batibus, Prioribus, Prepositis, decanis
capitulis, parrochialiumque ecclesiæ Re-
ctoribus, Plebanis, ceterisque prespiteris
Clericis, Notarijs & tabellionibus publicis, per ciuitatē & dio-
cesim Ratisponen. ubi libet constitutis ad quos presentes nostræ
literę peruenerint, quosque presens tangit negotium. Salutem in
dño & nostris, immo uerius Apostolicis firmiter obedire man-
datis. Noueritis nos uigore literarum Sanctissimi in christo pa-
tris & dñi nostri dñi Leonis diuina prouidentia Papæ decimi,
contra quēdam fratrem Martinum Luther, ordinis sancti Au-
gustini heremitarum, eiusque adherentes, complices fautores &
receptatores, occasione erroneę atque piam mentium seducti-
uę doctrine ac scripturarum dicti fratris Martini nuper Romæ
decimo septimo calendas Iulij, Anno uicesimo emanatarum, per
Venerabilem Egregium nobis sincere dilectum magistrum Ioanem
Eckium sacre theologiæ & canonum doctorem præfati domini
nostri papę ad infra scripta nuncium iam sapius esse requisitos
quos easdem literas apostolicas, seu illarum transsumpta publica
per dictas ciuitatem & diocesim nostras, publicari curaremus,
unde requisitioni ac mādatis apostolicis huiusmodi ex debito
obediētiæ obtemperare uolentes uobis omnibus & singulis su-
pradictis in uirtute sanctę obediētię, & sub pœnis in dictis li-
teris apostolicis cōrentis, districte præcipiēdo mandamus, qua-
tenus postquam uigore presentium fueritis requisiti seu aliter uestrum fu-
erit requisitus, dictas litteras apostolicas seu earum transsumpta publi-
ca omniaque & singula in eis cōtēta, In cōcellis ecclesiæ & mo-
nasteriorum uestrorum ac alibi ubi, quādo, & quoties opus fuerit chri-
stifidelibus diligēter publicetis & intimetis, ac publicari & in-

timari permit tatis & faciatis , omnes & singulos christifideles
supradictos fideliter exhortando ut ab erroribus & doctrina p
fati fratris Martini Lutheri in dictis apostolicis literis designatis
eorumq; predicatione, publicatione, assertione, defensione, libel
lorum & scripturarum editione, omnino abstineant. Neq; libel
los predicationes, scripturas, siue cedulas, erroneam doctrinam
dicti Lutheri in se continentes decetero laudent, imprimant uen
dant, publicent, siue defendant publice ul' occulte, aut eosdem
in eorum domibus siue alijs locis tenere seu occultare quoquo
modo presumant uel aliquis eorū fumat. Quinimo illos post
publicationē presentium prelati & decani capitulorū ad com
burendum indilate assignare curent, aliasq; & alia faciant que
ipso & quemlibet eorū serie literarū apostolicarum huiusmodi
respectiue cōcernunt prout ultionem diuinā ac prefati domini
nostri Papæ indignationem nec sententias, censuras & pœnas
alias in ipsis literis apostolicis expressas uoluerint euitare. Da
tum Ratispone, die quarta mensis Ianuarij, Anno dñi Millesi
mo quingentesimo uicesimo primo, Sub uicariatus nostri Si
gilli appressionē.

Episcopus Seruus seruorum Dei: Ad perpetuam rei memoriã. Exurge domine & iudica causam tuam, memor esto impropriorum tuorum eorumque ab insipientibus sunt tota die, inclina aurem tuã ad preces nostras, quoniam surrexerunt uulpes querentes demoliri uineam, cuius tu Torcular calcasti solus & ascensus ad patrem, eius curã regimen, & administratiõem Petro tanquã capiti, & tuo Vicario, eiusque successoribus instar triumphantis Ecclesiæ cõmisti exterminare nititur eam. Aper de silua, & singularis furus depasci eam. Exurge Petre & pro pastoralis cura prefata tibi (ut præfert) diuinitus demandata, intende in causam sanctæ Romanæ ecclesiæ, Matris omnium ecclesiarum, ac fidei magistræ, quã tu iubente Deo, tuo sanguine cõsecrasti, contra quam sicut tu permonere dignatus es, insurgunt Magistri mendaces introducetes sectas perditionis sibi celerem interitũ super ducetes quorum lingua ignis est, in quietum malum, plena ueneno mortifero, qui Zelum amarum habentes & cõtentiones in cordibus suis gloriantur, & mendaces sunt aduersus ueritatẽ. Exurge tu quoque quesumus Paule, qui eã tua doctrina, ac pari martyrio illuminasti, atque illustrasti. Iam em̃ surgit nouus Porphirius, qui sicut ille olim sanctos Apostolos iniuste momordit, ita hic sanctos Pontifices p̃decessores nostros contra tuam doctrinã, eos non obsecrando, sed increpando, mordere, lacerare, ac ubi cause sue diffidit, ad conuicia accedere non feretur more hereticorum quorum (ut inquit Hieronymus) ultimũ p̃sidium est, ut cum conspiciãt causas suas damnatum iri, incipiant uirus serpentis lingue diffundere, & quũ se uictos conspiciant ad contumelias profligare. Nam licet hereses esse ad exercitatiõẽ fidelium tu dixeris oportere, eas tñ ne incrementũ accipiãt, neue uulpeculæ coalescant in ipso ortu, te intercedente, & adiuuãte, extinguere necesse est. Exurgat denique omnis sanctorum, ac reliqua uniuersalis Ecclesia, cuius uera sacrarum literarum interpretatione posthabita, quidam quorum meĩ em̃ pater mendacij excecavit, ex

ueteri hereticorum instituto, apud semetipsos sapientes, scripturas easdem aliter quam Spiritu sanctus flagitet, proprio dūtaxat sensu, ambitionis aureq; popularis causa, teste Apostolo interpretant, immo uerius torquēt, & adulterāt. Ita ut iuxta Hieronymum, iam non sit Euangelium Xpi sed hominis, aut quod peius est Diaboli. Exurgat inquā preſata ecclesia sancta Dei & una cū beatissimis apostolis preſatis, apud Deum omnipotētē intercedat, ut purgatis ouium suarum erroribus, eliminatisq; a fidelium sinibus heresibus uniuersis, ecclesiæ suæ sanctæ pacem, & unitatem cōseruare dignetur. Dudum siquidem, qđ præ animi angustia, & merore exprimere uix possumus fidei gnorum relatu, ac fama publica referente, ad nostrum peruenit auditum immo uere, prohi dolor, oculis nostris uisum, ac legimus multos, & uarios, errores quosdam uidelicet iam per concilia, ac prædecessorum nostrorum Constitutiones, damnatos heresim etiam Grecorum & Bohemicam expressse continentes, alios non respectiue, uel hereticos, uel falsos, uel scādaloſos uel piarum aurium offensiuos, uel simplicium mētium seductiuos, a falsis fidei cultoribus, qui per superbam curiositatē mūli gloriam cupientes, contra apostoli doctrinā, plus sapere uolunt quam oporteat, quorum garrulitas (ut inquit Hieronymus) si ne scripturarum auctoritate, non haberet fidem, nisi uiderentur peruersam doctrinam, etiam diuinis testimonijs, male tamen interpretatis, roborare. A quorū oculis Dei timor recessit, humani generis hoste suggerente, nouiter suscitatos, & nuper apud quosdam leuioreſ indycta natione Germanica seminos. Qđ eo magis dolemus ibi euenisse, qđ eadē nationem, & nos, & prædecessores nostri uisceribus semper gesserimus charitatis. Nam post translatum ex Grecis a Romanā ecclesia in eosdem Germanos Imperium iidem prædecessores nostri, & nos, eiusdem ecclesiæ aduocatos, defensoresq; ex eis semper accepimus, Quos quidem Germanos, Catholicę ueritatis uere Germanos constat heresum acerrimos oppugnatores semper fuisse, cuius rei testes sunt laudabiles ille Constitutiones Germanorū Impe-

1
2
3
4
5
6
7
ratorum pro libertate ecclesie, proq; expellendis, exterminan-
disq; ex omni Germania Hereticis, sub grauissimis poenis, etiā
amissionis terrarum, & dominiorum, contra receptatores uel
non expellentes olim edite, & a nostris prædecessoribus. con-
firmate, quæ si hodie seruariantur, & nos, & ipsi utiq; hac mole-
stia careremus, Testis est in Concilio Constantiē. Hussitarū
ac Vuicleuistarum, necnon Hieronymi Pragen. dānata ac pu-
nita perfidia. Testis est totiens contra Bohemos Germanorū
sanguis effusus, Testis deniq; est predictorum errorū seu mul-
torū ex eis per Coloniaē. & Louaniaē. Vniuersitates, utpote
agri Dominici pssimas, religiosissimasq; cultrices non minus
docta q̄ uera ac sancta confutatio, reprobatio, & damnatio.
Multa quoq; alia allegare possemus, quæ ne hystoriam texere
uideamur, præmittenda celsimus. Pro pastoralis igit̃ offitij
diuina gratia nobis iniuncti cura, quā gerimus, predictorū er-
rorum Virus pestiferum ulterius tollerare, seu dissimulare, sine
Christiane Religionis nota, atq; orthodoxe fidei iniuria nullo
modo possumus. Eorum autē errorū aliquos presentibus duxi-
mus inferendos, quorū tenor sequitur, & est talis. ¶ Heretica
sententia est, sed usitata, Sacramenta nouę legis iustificant em-
grām illis dare, qui non ponunt obicē. In puero post baptismū
negare remanēs peccatū est Paulum & Xpm simul conculcare
Fomes peccati etiam si nullum adsit actuale peccatum, morat̃
exeuntem a corpore animam ab ingressu coeli. Imperfecta cha-
ritas morituri fert secum necessario magnum timorem, qui se
solo satis est facere poenam purgatorij & impedit introitum re-
gni. ¶ Tres esse partes Poenitentię Contritionem, Confessionē,
& Satisfactionem, non est fundatum in sacra scriptura, nec in
antiquis sanctis Xpianis Doctoribus. Contritio quæ paratur
per discussionē, collectionē, & detestationē peccatorū, quia quis
recogitat annos suos in amaritudine aīę suę pōderādo peccatorū
grauitatem, multitudinē, sceditatē, amissionē æternę beatitu-
dinis, ac æternę damnatiōis acquisitionem, hæc contritio facit
Hypocritā immo magis peccatorē. ¶ Verissimum est prouerbiū

& omnium doctrina de Contritionibus, hucusq; data prestantius, de cetero non facere, summa poenitentia, optima poenitentia, noua uita. **N**ullo modo presumas confiteri peccata uenia-
 alia sed nec omnia mortalia, quia impossibile est, ut oia mortalia cognoscas, Vnde in primitiua ecclesia solum manifesta mortalia confitebantur. **D**um uolumus omnia pure confiteri, nihil aliud
 uel facimus, quam quod misericordie Dei nihil uolumus relinquere ignoscendum. **P**eccata non sunt ulli remissa nisi remittente sacerdote credat sibi remitti, immo peccatum maneret, nisi remissum crederet, non enim sufficit remissio peccati & gratiae donatio sed oportet etiam credere esse remissum. **N**ullo modo confidas absolui, propter tuam contritionem, sed propter uerbum Christi, quodcumque solueris &c. Hic inquam confide si sacerdotis obtinueris absolutionem, & crede fortiter te absolutum, & absolutus uere eris, quicquid sit de contritione. **S**i per impossibile confessus non esset contritus aut sacerdos non seruo, sed ioco absolveret si tamen credat se absolutum uerissime est absolutus. **I**n sacramento poenitentiae ac remissione culpa non plus facit Papa, Episcopus quam infirmus sacerdos, immo ubi non est sacerdos, equet in quolibet Christianus, etiam si mulier aut puer esset. **N**ullus debet sacerdoti respondere se esse contritum nec sacerdos requirere. **M**agnus est error eorum qui ad sacramenta Eucharistiae accedunt, huius iunxi, quod sint confessi, quod non sint sibi conscij alicuius peccati mortalis quod premiserint orationes suas, & preparatoria, omnes illi adiutium sibi manducant, & bibunt, sed si credant & confidant se gratiam ibi consecuturos, haec sola fides facit eos puros & dignos. **C**onsultum uidetur quod ecclesia in communi concilio statuere laicos sub utraque specie communicandos, nec Bohemi communicantes sub utraque specie sunt Heretici sed schismatici. **T**hesauri ecclesiae unde Papa dat indulgentias non sunt merita Christi, & sanctorum. **I**ndulgentiae sunt pie fraudes fidelium, & remissiones bonorum operum & sunt de numero eorum quae licet & non de numero eorum quae expediunt. **I**ndulgentiae his qui ueraciter eas consequuntur, non ualent ad remissionem penae pro peccatis actualibus debite apud diuinam iusticiam.

8.

9.

10.

11.

12.

13.

14.

15.

16.

17.

18.

19.

20. Seducitur credentes indulgentias esse salutare, & ad fructu spiri-
21. tus utiles. Indulgentie necessarie sunt soli publicis criminibus &
22. proprie conceantur duntaxat soli modo, & impatiensibus. Sex ge-
neribus hominum indulgentie nec sunt necessarie, nec utiles. ui-
delicet mortuis, seu morituris, Infirmis, legitime impeditis, his
qui non commiserunt crimina, his qui crimina commiserunt, sed non
23. publica, his qui meliora operantur. Excommunicationes sunt tamen
24. externae poenae, nec priuant hominem communibus spiritualibus
25. ecclesiae orationibus. Docendi sunt Christiani plus diligere ex-
communicationem, quam timere. Romanus Pontifex Petri successor
non est Christi Vicarius super omnes totius mundi ecclesias ab ipso
26. Christo in beato Petro institutus. Verbum Christi ad Petrum
quo dicitur solueris super terram &c. extenditur dum tuxat ad li-
27. gata ab ipso Petro. Certum est in manu ecclesiae, aut Pape pro-
28. prius non esse, statuere articulos fidei, immo nec leges morum, seu
bonorum operum. Si Papa cum magna parte ecclesiae sic ut sic
sentiret, nec etiam erraret, adhuc non est peccatum, aut heresis
contrarium sentire, praesertim in re non necessaria ad salutem,
donec fuerit per Concilium uniuersale alterum reprobatum, al-
terum approbatum. Via nobis facta est enuncendi auctoritate
29. Conciliorum, & libere contradicendi eorum, gestis, & iudican-
di eorum decreta, & confidenter confitendi, quicquid uerum ui-
deretur, siue probatum fuerit, siue reprobatum a quocunque Con-
30. cilio. Aliqui articuli Ioannis Husi condemnati in Concilio
Constantien. sunt Christianissimi, uerissimi, & euangelici, quos
31. nec uniuersalis ecclesia possit damnare. In omni opere bono
32. iustus peccat. Opus bonum optime factum est ueniale pecca-
33. tum. Hereticos comburi est contra uoluntatem spiritus. Pre-
34. liari aduersus Turcas est repugnare Deo uisitanti iniquitates
35. nostras per illos. Nemo est certus se non semper peccare mor-
36. taliter propter occultissimum superbiae uitium. Liberum ar-
bitrium post peccatum est res de solo titulo, & dum facit quod
37. in se est peccat mortaliter. Purgatorium non potest probari
38. ex sacra scriptura, quae est in canone. Anima in purgatorio

39. non sunt secure de eorū salute, saltem omnes, nec probatū est
ullis aut rationibus, aut scripturis, ipsas esse extra statum me-
rendi, aut augende charitatis. Animę in purgatorio peccāt si-
ne intermissione, quā diu querunt requiem, & horrent poenas.

24. Animæ ex purgatorio liberatę suffragiis uiuentiū minus beati-
tur quā si per se satisfecissent. Prelati ecclesiastici, & principes se-
culares nō malefacerent si omēs saccos mendicitatis delerent.

E Qui quidem errores, respectiue quā sint pestiferi, quam pers-
nitiosi, quā scandalosi, quam piarę, & simplicitium mentium se-
ductiui, quam deniq; sint contra omnem charitatē ac, S. R. E.
matris omnium fideiū, & Magistrę fidei reuerentiā atq; neruū
ecclesiasticę discipline, obedientiā scilicet, quę fons est, & origo
omnium uirtutū, sine qua facile unusquisq; infidelis esse cōuin-
citur, nemo sane mētis ignorat. Nos igit in premissis, utpote
grauissimis, propēsius (ut decet) procedere. necnon huiusmodi
pesti, morboq; cāceroso, ne in agro Dominico tanq; uepris no-
cua ulterius serpat, uiam precludere cupiētes habita super pre-
dictis erroribus, & eorū singulis, diligenti trutinatiōe, discussio-
ne, ac districto examine, maturaq; deliberatiōe omnibusq; rite
pensatis, ac sapius uentilatis cum uenerabilibus fratribus nr̄is
S. R. E. Card. ac regularium ordinū Prioribus seu ministris ge-
neralibus, pluribusq; alijs sacre Theologię, necnō utriusq; iuris
professoribus, siue Magistris, & quidem peritissimis, Reperi-
mus eosdem errores, respectiue (ut prefertur) aut articulos nō
esse Catholicos nec tanq; tales esse dogmatizandos, sed cōtra
Catholicę ecclesię doctrinam, siue traditionē, atq; ab ea ueram
diuinarę scripturarum receptam interpretatiōem, cuius autori-
tati ita acquiescendum censuit Augustinus, ut dixerit se Euan-
gelio non fuisse crediturum nisi ecclesię catholicę interuenisset
autoritas. Nam ex eisdem erroribus, uel eorū aliquo, uel aliqui-
bus palam sequitur, eandem ecclesiam, quę Spiritu sancto re-
gitur, errare, & semper errasse. Quod est utiq; cōtra illud, quod
Christus discipulis suis in ascensione sua (ut in sancto Euange-
lio Matthei legitur) promisit, dicens, Ego uobiscum sum

usq; ad consumationem seculi. Necnon contra sanctorum Patrum
determinationes, Conciliorum quoq; & summorum Pontificum
tam expressas ordinationes, seu Canones, quibus non obtempe-
rasse omnium heresum, & scismaticum, teste Cypriano, fomes,
& causa semper fuit. De eorundem itaq; Venerabilium fratrum
nostrorum Concilio, & assensu, ac omnium & singulorum pre-
dictorum matura deliberatione predicta, autoritate omnipoten-
tis Dei, & beatorum Apostolorum Petri & Pauli, & nostra pre-
fatos omnes, & singulos articulos seu errores, tanq; (ut premit-
titur) respective hereticos, aut scandalosos, aut falsos, aut piaz
aurum offensiuos, uel simplicitum mentium seductiuos, & ueri-
tati Catholicae obuiantes, damnamus, reprobamus, atq; oino
reijcimus, ac pro damnatis, reprobaris, & reiectis ab omnibus
uirisq; sexus Christianis haberi debere, harum serie decer-
nimus, & declaramus. Inhibentes in uirtute sanctae obedientie
ac sub maioris excommunicationis latae sententiae. Necnon quo
ad ecclesiasticas, & regulares personas, Episcopaliu omniu etia
Patriarchaliu Metropolitau, & aliaru Cathedraliu ecclesiaru
Monasteriorum quoq; & prioratuum, etiam conuentualium
& quoruncq; dignitatum, aut beneficiorum ecclesiasticorum
secularium, aut quorumuis ordinum, regularium, priuationis,
& inhabilitatis ad illa, & alia in posterum obtinenda. Quo vo
ad Conuentus, capitula, seu domos, aut pia loca, seculariu, uel
regularium, etiam mendicantium, necno uniuersitatis etiam
studioru generalium quorumcunq; priuilegiolorum, Indultoru a
sede Apostolica, uel eius Legatis, aut alias quomodolibet ha-
bitorum, uel obtentoru cuiuscunq; tenoris existant. Necnon
nominis & potestatis studium Generale tenendi, legendi, ac in-
terpretandi quasuis scientias & facultates, & inhabilitatis ad
illa, & alia in posterum obtinenda, Predicationis quoq; officij
ac amissionis studij generalis, & omnium priuilegiolorum eiusde.
Quo uero ad seculares eiusdem excommunicationis, necnon amif-
sionis cuiuscunq; Emphytheosis, seu quorumcunq; feudoru, tam
a R. O. Ecclesia quam alias quomodolibet obtentoru, ac etiam

inhabilitatis ad illa, & alia in posterum obtinenda. Necnon q
ad omnes, & singulos superius nominatos, inhibitionis eccle-
siasticę, sepulture, inhabilitatisq; ad omēs & singulos actus le-
gitimos, infamię, ac diffidationis, & criminis læsę Maiestatis
& hereticorū, & fautorū eorundem in iure expressis poenis, eo-
ipso & absq; ulteriori declaratione, per omnes, & singulos sup-
dictos, (si quod absit) contrafecerint, incurēdis. A quibus uirgo-
re cuiuscunq; facultatis, ac clausularum etiā in confessionalibus
quibusuis personis, sub quibusuis uerborū formis contentarē,
nisi a Romān. Pontifice, uel alio ab eo ad id in specie facultate
tē habēte, preterq; in mortis articulo cōstituti, absolui neque-
ant oībus & singulis utriusq; sexus xpīfidelibus, tā laicis q̄ cle-
ricis secularibus, & q̄rūis ordinū regularibus, & alijs q̄buscūq;
personis, cuiuscūq; status, gradus, uel conditiōis existāt, & qua-
cunq; ecclesiastica, uel mundana prefulgeant dignitate, etiā san-
ctę Romanę ecclesię Cardinalibus, Patriarchis, Primatibus,
Archiepiscopis, Episcopis, Patriarchalium, Metropolitān. & a-
liarū Cathedralium, Collegatarū, ac inferiorū ecclesię Prela-
tis, clericis, alijsq; personis ecclesiasticis, secularibus & quorūis
ordinum, etiā mēdicantiū, Regularibus, Abbatibus Prioribus
uel Ministris generalibus, uel particularibus fratribus, seu Re-
ligiosis, exemptis, & non exemptis. Studiorū quoq; uniuersita-
tibus, secularibus, & quorūis ordinū, etiā mendicantiū Re-
gularibus, necnon Regibus, Imperatoris Electoribus, Principi-
bus, Ducibus, Marchionibus, Comitibus, Baronibus, Capita-
neis, Conductoribus, Domicellis, omnibusq; officialibus, Iudi-
cibus, Notarijs, ecclesiasticis & secularibus, Communitatibus
Uniuersitatibus, Potentatibus, Ciuitatibus, Castris, Terris &
locis, seu eorū uel earū Ciuibus, habitatoribus, & in locis, ac qui-
busuis alijs personis, ecclesiasticis, uel Regularibus, (ut p̄fert)
per uniuersum Orbem ubicūq; presertim in Alemonia existē-
tibus, uel pro tempore futuris, ne p̄fatos errores, aut eorū ali-
quos, peruersamq; doctrinā huiūi asserere, affirmare, defendere
p̄dicare, aut illi qmōdolibet, publice uel occulte, quouis quesito

ingenio uel colore, tacite, uel expresse fauere presumant. In super
ga errores prefati, & plures alij continent in libellis, seu scriptis
cuiusdam fratris Martini Luther dictos libellos, & omnia dicti
Martini scripta, seu predicationes, in latino, uel quocumque alio idi
omate, reperiant, in quibus dicti errores, seu eorum aliquis conti
nent similiter damnamus, reprobamus, atque omnino reijcimus,
& pro omnino damnatis, reprobatis, ac reiectis, ut presertim, haberi
uolumus. Mandantes in uirtute sanctae obediētiæ, & sub penis
predictis, eorum incurrendis, Omnibus, & singulis utriusque sexus
christifidelibus superius nominatis, ne huiusmodi scripta, libellos
predicationes seu cedulas, uel in eis contenta Capitula, errores
aut articulos supradictos continentia, legere, asserere, predicare,
laudare, imprimere, publicare, siue defendere, per se, uel alium, seu
alios, directe, uel indirecte, tacite, uel expresse, publice, uel occul
te, aut in domibus suis, siue alijs, publicis, uel priuatis, locis te
nere quoquo modo presumant, quinimo illa statim post hanc
publicationem ubicumque fuerint, per ordinarios & alios supradictos
diligenter quæsit a publice, & solemniter in presentia Cleri, & Po
puli, sub omnibus, & singulis supradictis poenis, comburant. Qu
uero ad ipsum Martinum adinet, Bone Deus, quid pretermi
simus, quid non fecimus, quid paterne charitatis omisimus, ut
eum ab huiusmodi erroribus reuocaremus. Postquam enim ipsum
citauimus mitius cum eo procedere uolentes, illum inuitauim
us, atque tam per diuersos tractatus cum Legato nostro habi
tos, quam per literas nostras, hortati fuimus, ut a predictis er
roribus discederet, aut ad nos oblato etiam saluo conducto, &
pecunia ad iter necessaria, sine metu, seu timore aliquo, quem
perfecta charitas foras mittere debuit, ueniret ac Saluatoris no
stri, Apostolicique Pauli exemplo, non in occulto, sed palam, & in
facie loqueretur, Quod si fecisset, pro certo (ut arbitramur) ad
correuersus, errores suos cognouisset, nec in Rhomana Curia,
quam tanto opere, uanis maliuolorum rumoribus, plusquam oportuit
tribuendo, uituperat, tot reperisset errata, docuissimusque eum,
luce clarius, sanctos Rhomanos Pontifices predecessores nostros

quos preter omnem modestiam iniuriose lacerat, in suis Canonibus, seu constitutionibus, quas mordere nititur, nunquam errasse, quia iuxta Prophetam, nec in Galahat Resina, nec Medicus deest, sed obaudiuit, semper, & predicta citatione, omnibusque & singulis supradictis spretis, uenire contempsit ac usque in presentem diem contumax, atque animo indurato, censuras ultra Annum sustinuit, & quod deterius est, addens mala malis, decitatione huiusmodi notitiam habens, in uocem temerarie appellationis prorupit, Ad futurum concilium, contra constitutionem Pij Secundi, ac Iulij Secundi, predecessorum nostrorum, quam cauetur taliter appellantes Hereticorum pena plectendos (Frustra etiam Concilij auxilium implorauit qui illi se non credere palam profitetur) Ita ut contra ipsum, Tanquam de fide notorie suspectum, immo uere Hereticum, absque ulteriori citatione, uel mora ad condemnationem, & damnationem eius tanquam Heretici, ac ad omnium, & singularum superscriptarum poenarum, & censurarum seueritatem procedere possemus, Nihilominus de eorundem Fratrum nostrorum concilio Omnipotentis Dei immitantes clementiam, qui non uult mortem peccatoris, sed magis ut conuertatur, & uiuat, Omnium iniuriarum hactenus nobis, & Apostolicae Sedi illatarum obliti, omni qua possumus pietate uti decreuimus, & quantum in nobis est agere, ut proposita mansuetudinis uia ad correuertatur, & a predictis recedat erroribus, ut ipsum tanquam filium illum prodigum ad gremium Ecclesiae reuertentem benigne recipiamus. Ipsum igitur Martinum, & quoscunque ei adherentes eiusque receptatores, & fautores, p uiscera misericordiae Dei nostri, & per asperisionem Sanguinis Domini nostri Iesu Christi, quo & per quem humani generis redemptio & sanctae Matris Ecclesiae edificatio facta est, ex toto corde hortamur, & obsecramus, ut ipius Ecclesiae pacem, unitatem, & ueritatem pro qua ipse saluator tam instanter orauit ad patrem, turbare desistant & a predictis iam temeriosis erroribus prorsus abstineant. Inueniuntur apud nos si effectualiter paruerint, & paruissent per legitima

ma documenta nos certifica uerint, paternæ charitatis affectu
& apertum masuetudinis, & clemētiæ fontem. Inhibētes nil o
minus eidem Martino ex nunc, ut interim ab omni predica
tione, seu predicationis officio omnino desistat. Alioquin ut ip
sum Martinum, si forte iustitiæ, & uirtutis amor a peccato nō
retrahat, Indulgentiæq; spes, ad pœnitentiam non reducat, pœ
narum terror coerceat disciplinæ, eundem Martinum, eiusq;
adherentes, complices, fautores, & receptatores tenore præsen
tium requirimus, & monemus, in uirtute sanctæ obedientiæ,
& sub predictis omnibus, & singulis pœnis, eo ipso incurrēdo di
strictè præcipiendo mandamus, quatenus infra sexaginta dies
quorum Viginti pro primo, Viginti pro secundo, & reliquos
uiginti dies pro tertio, & perēptorio termino assignamus; ab
affixione præsentium in locis infra scriptis, immediate sequen
tes numerandos. Ipse Martinus, Complices, Fautores, adherē
tes, & receptatores predicti a præfatis erroribus, eorumq; predi
catione ac publicatione, & assertionē, defensione quoq; & libro
rum, seu scripturarum editione, super eisdem siue eorum aliquo
omnino desistant, librosq; ac scripturas omnes, & singulas, præ
fatos errores, seu eorum aliquos quomodolibet continētes, cō
burant, uel comburi faciant. Ipse etiam Martinus, errores, & as
sertiones huiusmodi omnino reuocet ac de reuocatione huius
modi per publica documēta in forma iuris ualida, in manibus
duorum prelatorum cōsignata, ad nos infra alios similes sexa
ginta dies transmittenda, uel per ipsummet (si ad nos uenire uo
luerit, q; magis placeret) cum præfato plenissimo saluo condu
ctu, quem ex nunc concedimus, deferenda, nos certiores efficiat
ut de eius uere obedientia nullus dubitationis scrupulus uale
at remanere. Alias si (quod absit) Martinus præfatus, cōplices
fautores, adherētes & receptatores predicti, secus egerint, seu p
missa omnia, & singula infra terminum predictum cum effectu
non adimpleuerint, Apostoli imitantes doctrinā, qui hereticū
hominem post primam & secundam correctionem, uitandum
docuit, ex nunc pro ut ex tunc, & ecōuerso, eundem Martinū

complices, adherentes, fautores & receptatores p̄fatos, & eorū
quemlibet, tanq̃ aridos palmites in Christo non inuentes, sed
doctrinam contrariā, Catholicę fidei inimicā, siue scandalosam
seu damnatam, in non modicā offensam diuinę maiestatis, ac
uniuersalis Ecclesię, & fidei Catholicę detrimentum, & scanda-
lum dogmatizantes & predicantes, Clauēs quoq̃ Ecclesię ui-
lipendentes notorios, & pertinaces Hereticos eadem autorita-
te fuisse, & esse declarantes, eosdem ut tales harum serie condē-
namus, & eos p̄ talibus haberi, ab omnibus utriusq̃ sexus chri-
stifidelibus supradictis uolumus, & mandamus. Eosq̃ omnes.
& singulos, omnibus supradictis, & alijs contra tales a iure in-
flictis pœnis presentium tenore subiiciamus, & eisdem inretitos
fuisse, & esse decernimus, & declaramus. Inhibemus p̄terea sub
omnibus & singulis premissis pœnis, eo ipso incurrendis, omni-
bus, & singulis Christifidelibus superius nominatis, ne scripta
etiā prefatos errores non continētia, ab eodem Martino quo-
modolibet condita, uel edita, aut condenda uel edenda seu eo-
rum aliqua, tanq̃ ab homine Orthodoxę fidei inimico, atq̃ i-
deo uehemēter suspecta, & ut eius memoria omnino deleatur
de Christifidelium consortio, legere, asserere, predicare laudare,
imprimere, publicare, siue defendere, per se, uel alium, seu alios,
directe, uel indirecte, tacite, uel expresse, publice uel occulte, seu
in domibus suis, siue alijs locis publicis, uel priuatis, tenere quo-
quo modo presumant. Quinimmo illa comburant (ut p̄fert̃)
Monemus insuper omnes, & singulos Christifideles supradic-
tos sub eadem excommunicationis latę sententię pœna, ut
Hereticos predictos declaratos, & condemnatos, mandatis no-
stris non obtēperantes, post lapsum termini supradicti euitēt,
& quantum in eis est euitari faciant, nec cum eisdem, uel eorū
aliquo, commercium, aut aliquam conuersationem, seu com-
munionem habeant, nec eis necessaria ministrent. Ad maio-
rem p̄terea dicti Martini, suorumq̃ complicum, fautorum,
& adherentium, ac receptatorum predictorum sic post lapsum
termini predicti declaratorum hereticorum, & condemnatorū

confusionem. Vniuersis & singulis utriusq; sexus christi fide-
bus Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, Patriarchalium, Me-
tropolitā. & aliarum cathedralium, Collegiarum, ac inferi-
orum ecclesiarum Prelatis, Capitulis, alijsq; personis ecclesiasti-
cis, secularibus, & Quorumvis ordinum, etiam Mendicantium
(presertim eius congregationis, cuius dictus Martinus est pro-
fessus, & in qua degere, uel morari dicitur) Regularibus exēp-
tis, & non exemptis, necnon uniuersis & singulis Principibus,
quacunque ecclesiastica, uel mundana, fulgētibus dignitate, Re-
gibus, Imperatoris Electoribus, Ducibus Marchionibus, Co-
mitibus, Baronibus, Capitaneis, Conductoribus, Domicellis,
Communitatibus Vniuersitatibus, Potētatibus, Ciuitatibus
Terris, Castris, & locis, seu eorum habitatoribus, Ciuibus & In-
colis, omnibusq; alijs & singulis supradictis, per uniuersum Or-
bem presertim in eadē Alemonia constitutis, mandamus, qua-
tenus sub predictis omnibus & singulis poenis, ipsi, uel eorū qui
libet prefatum Martinum, Complices, adherētes, receptantes
& fautores, personaliter capiant: & captos ad nostram instan-
tiam retineant, & ad nos mittant. Reportaturi pro tam bono
opere, a nobis, & a Sede Apostolica remunerationem: premi-
umq; condignum, uel saltem eos, & eorum quemlibet de Me-
tropolitā. Cathedralibus, Collegiatis, & alijs Ecclesijs, Domi-
nijs, Monasterijs, Conuētibus, ciuitatibus, Dominijs, Vniuer-
sitatibus, Communitatibus, Castris, Terris ac locis respectiue
tam Clerici, & Regulares, quam laici omnes, & singuli supra-
dicti omnino expellāt. Ciuitates uero Dominijs, Terras, castra
Villas Comitatus, Forrilitia, Oppida, & loca quęcūq; ubilibet
consistentia, earum, & eorum respectiue, Metropolitā. Ca-
thedrales, collegiatis, & alias Ecclesias, Monasteria, Prioratus
Domus, conuentus, & loca Religiosa, uel pia, cuiuscūq; ordi-
nis (ut prefertur) ad quę prefatum Martinum, uel aliquem ex
predictis declinare contigerit quādiu ibi permāserint & triduo
post recessum ecclesiastico subiicimus interdicto. Et ut pmissa
omnibus innotescant, mandamus in super uniuersis Patriarchis

Archiepiscopis, Episcopis, Patriarchalium, Metropolitanũ. & aliarum Cathedralium, ac collegiatarũ ecclesiarũ Prelatis, Capitulis alijsq; personis ecclesiasticis, secularibus, & quorũvis ordinum supradictorũ regularibus, fratribus, religiosis, Monachis, exẽptis & nõ exemptis, supradictis, ubilibet, p̃sertim in Alemo-
nia, constitutis, q̃tenus ip̃i, uel eorũ quilibet sub similibus cen-
suris, & p̃œnis eo ip̃o incurrendis, Martinum omnesq; & singu-
los supradictos, qui elapso termino hincĩ mandatis, seu moni-
tis nostris nõ paruerint, in eorũ ecclesijs, Dominicis, & alijs fe-
stiuis diebus, dũ inibi maior populi multitudo ad diuina cõue-
nerit, declaratos Hereticos, & condemnatos publice nuncient,
faciantq; & mandent, ab alijs nunciari, & ab omnibus arctius
euitari. Necnon omnibus Christifidelibus, ut eos euitent pari
modo sub predictis censuris, & p̃œnis & presentes literas uel ea-
rum transumptum sub forma infrascripta factum in eorũ eccle-
sijs, Monasterijs, Domibus, Conuentibus, & alijs locis, legi, pu-
blicari, atq; affigi faciãt. ¶ **E**xcomunicamus quoq; & anathe-
matizamus omnes, & singulos cuiuscunq; status, gradus, con-
ditionis preeminentie, dignitatis, aut excellentie, fuerint, qui
& minus p̃sentes literẽ, uel eorũ trãsumpta, copie, seu exempla-
ria in suis Terris & Dominijs legi, affigi, & publicari possint, fe-
cerint, uel quoquo mō pcurauerint, per se, uel aliũ, seu alios, pub-
lice, uel occulte, directe, uel indirecte, tacite uel expresse. Postre-
mo quia difficile foret p̃sentes literas ad singula queq; loca
deferri, in quibus necessarium foret, Volumus, & Apostolica
autoritate decernimus, qđ earũ transumptis manu publici no-
tarij confectis, & subscriptis, uel in alma Vrbe Impressis, & sigil-
lo alicuius ecclesiastici prelati munitis, ubiq; stetur, & plena fide
adhibeatur, prout originalibus literis staretur, & adhibere-
tur si forent exhibitæ, uel ostense Et ne p̃satus Martinus om-
nesq; alijs supradicti, quos presentes literẽ quomodolibet cõcer-
nũt, ignorantiam earundem literarum, & in eis contentorum
omnium, & singulorũ pretendere ualeant literas ipsas in Basili-
cẽ Principis Apostolorum & Cancellarie Apostolice, necnon

Cathedraliū ecclesiāz, Brandeburgēn. Miſneñ. & morspergēn
Valuis affigi & publicari debere uolumus. Decementes, quod
earundem literaz publicatio sic facta supradictū Martinum,
omnesq; alios, & singulos prenominaſos, quos literæ huiusmo
di quomodolibet concernunt, perinde arſent, ac si literæ ipſæ
diſe affixiōis, & publicationis huiusmodi, eis perſonalit̄ lectæ,
& intimatæ forent. Quum non ſit ueriliſimile, q̄ ea quæ tam pa
tenter ſiunt, debeant apud eos incognita remanere. Non ob
ſtantibus Conſtitutionibus, & ordinatiōibus apoſtolicis, ſeu
ſi ſupradictis omnibus, & ſingulis, ul' eorū alicui aut quibuſuis
alijs a ſede apoſtolica predicta, uel ab ea poteſtatē habentibus
ſub quauis forma, etiā conſeſſionalis, & cum quibuſuis etiā
fortiſſimis clauſulis, aut ex quauis cauſa, ſeu grandī conſidera
tione, indultum, uel conſeſſum exiſtat, qđ interdici, ſuſpendi,
uel excōmunicari nō poſſint per literas apoſtolicas nō faciētes
plenam & expreſſam, ac de uerbo ad uerbum, non aut̄ per clau
ſulas generales id importātes de indulto huiusmodi mentionē
eiuſdem indulti tenores, cauſas, & formas, perinde ac ſi de uer
bo ad uerbum inſererētur. Ita ut omnino tollatur, preſentibus
pro expreſſis habentes. ¶ Nulli ergo omnino hominum liceat
hanc paginam noſtræ damnatīōis, reprobationis, reiectionis,
decreti, declarationis, inhibitionis, uoluntatis, mandati, horta
tionis, obſecrationis, requiſitionis, monitionis, aſſignationis,
conſeſſionis, condēnationis, ſubiectionis, excōmunicatiōis, &
anathematizationis infringere, uel ei auſu temerario cōtraire
Si quis autem hoc attemptare pſumpſerit, indignatiōem om
nipotētis Dei, ac beatorum Petri & Pauli Apoſtolorū eius ſe
nouerit incurſurum. Datum Romæ apud ſanctum Petrum,
Anno Incarnationis Dominiç, Milieſimo Quingenteſimo
Vigeſimo, XVII. Calendas Iulij. Pontificatus
Noſtri Anno Octauo.

Vifa R. Milaneſius.

1. The first thing I observed when I stepped
out of the train was a heavy, oppressive
heat. The sun was a merciless
disc in the sky, and the air was thick
with the smell of dust and the distant
horns of cattle. I had heard that the
climate was terrible, but I had not
realized how true it was. The
people here were dark-skinned and
wore simple, loose-fitting clothes.
They looked at me with curiosity
and a hint of suspicion. I was
a stranger in a strange land, and
I felt a sense of isolation.
The first night was spent in a
small, crowded hut. The floor was
dirt, and the walls were made of
mud. There were no windows, and
the air was stifling. I tried to
sleep, but the heat and the noise
of the other people made it
impossible. I lay awake, listening
to the sounds of the night.
The next day, I went to the
market. It was a busy place, with
people selling and buying goods.
I saw many things I had never
seen before. There were spices,
fruits, and vegetables. I bought
some of the food, but I was
not sure if I could eat it. The
people here were different from
the ones I had known. They
were more practical and less
concerned with appearances.
I was beginning to understand
this new world. It was a world
of contrasts, of heat and cold,
of life and death. I was
here, and I had to make the
best of it.

